

SLÄKT-FORSKAR-NYTT

Föreningen för
Datorhjälp i Släktforskningen
DIS
Motto: Släktforskning i tiden

ISSN-0349-4721

Meddelande nr 25

(C)

April 1987

FÖRSTA NORDISKA SYMPOSIET

om datorer och släktforskning blev en stor framgång med många deltagare från tre länder - Sverige, Danmark och Finland.

Det framgick klart under symposiet att vi nu står inför nästa steg i utvecklingen. Efter sju års arbete har vi nått en punkt, då vi har väl fungerande program för den enskilde släktforskarens hantering av insamlade släktuppgifter samt för framtagning av register till kyrkböcker mm. Nu kommer databaser för kyrkboksmaterial och för släktsammanställningar i blickpunkten och kanske även tillämpning av expertsystemteknik i släktforskningen samt användning av modifierade DISGEN-program i hembygdsforskningen, vilket allt togs upp i föredragen. Det är mycket arbete, som ligger framför oss om vi skall förverkliga allt det som drogs upp, men vi hoppas på hjälp från både enskilda medlemmar och lokala DIS-grupper.

NÄSTA NORDISKA SYMPOSIUM BLIR I ÅBO

Nästa nordiska symposium om datorer och släktforskning blir i Åbo i Finland den 14-15 november 1987. Föreningen Datateknik för Släktforskning arrangerar. Anmälan till Manu Herna, Riksarkivet, Fredsgatan 17, SF-00170 Helsingfors, Finland, som har ytterligare uppgifter. Fundera på om Du har något in-

tressant som Du vill ta upp och berätta om och anmäl då detta till Manu Herna. Jag hoppas vi vid besöket även skall bli i tillfälle att få se landsarkivet i Åbo.

MÅNGA REGISTER PÅ GÅNG I CLAES.

I projekt Claes är nu register till fyra församlingar helt klara - Östra Skrukeby, Lillkyrka och Vist i Östergötland samt Silvberg i Dalarna. Ytterligare 8 församlingar är klara eller nästan klara för tryck; Backa och Säve i Bohuslän, Lungsund, Gräsmark och Bjurkärn i Värmland, Färila i Hälsingland samt Marbäck och Öjaby i Småland. Församlingarna omfattar ca 15.000 vigselnotiser. För ytterligare ett stort antal församlingar pågår arbete.

Det som gäller för registreringen är publicerat i SFN nr 21. Inom kort kommer detta i ett separat häfte, som kommer att sändas ut till alla deltagare i Claes.

CLAES-REGISTER TILL ALLA FÖRENINGAR ?

Claes-registren görs i en mindre upplaga för att göra det möjligt att sprida registren till alla dem, som kan ha behov av dem. De är prissatta så lågt, att de bör vara inom räckhåll för envar. Landsarkiv och bibliotek är uppenbara kunder för de register, som ligger in-

om respektives geografiska område. Släktforskar- och hembygdsföreningar borde också vara det. Även enskilda släkt/hembygdsforskare torde ha intresse av registren. Vi måste inse att detta är något värt att betala pengar för.

PROGRAMUTVECKLING

Göran Tengnéer har tagit upp diskussion kring programutvecklingen. Av de som använder våra DISGEN-program har vi två grupper - den ena är inte intresserad av datorn som sådan utan vill bara ha ett hjälpmedel för att hålla ordning på sina släktuppgifter medan den andra förutom detta är datorintresserad och själv vill hålla på och ändra i programmen, skriva nya osv. Den senare gruppen ger en bred bas för programutvecklingen, som kan ge många goda idéer och som vi inte vill vara utan. Nu är emellertid situationen den att de nya programmen kommer i ett nytt språk, Turbo-Pascal, och blir alltmer komplexa - Lars senaste version av DISGEN har omkring 10.000 rader programkod. Detta tillsammans med övergången från ABC-datorerna till nya datorer, som för att få samma snabbhet som ABC-datorerna kräver kompillerade program, har medfört att de nya programmen levereras i kompilerad form, dvs i en form som inte är lätt att gå in och ändra i. Skulle de inte levereras i kompilerad form måste var och en förutom programmen skaffa sig en egen kompilator, vilket kostar pengar. Frågan blir då hur man skall tillgodose de programmeringsintresserades önskemål om program för de nya datorerna, som man kan ändra i och utveckla. En möjlighet, som jag vill peka på är anskaffning av samma språk som i ABC 800 - BASIC II - för IBM PC-kompatibla datorer. De datorintresserade kan sedan själva föra över ABC 800-programmen till denna dator, vilket endast kräver smärre programändringar. Ett sådant språk kostar omkring 2000 kr, men ger möjlighet att arbeta i ett språk man redan vant sig vid. Kanske måste någon centralt åta sig att hålla i dessa program.

SLÄKTUTREDNINGAR

Åke Sundelin har ett antal släktutredningar klara, som han vill trycka och efterlyser därför intresserade abonnenter eller motsvarande. Detta aktualiserar frågan om föreningen skall ta upp en serie med släktutredningar och hjälpa till med tryckning och färdigställande. Vad jag kan se, skulle vi därvid kunna utnyttja samma teknik, som vid färdigställandet av vigselregistren i projekt Claes. Dessa ligger i prisläget 50-150 kr med sidantal upp till 300 i A4-format. Vad säger medlemmarna? Finns något intresse?

BREVLÅDA

Vi hoppas inom kort med hjälp av ABC ÖST komma igång med ett datorbaserat mötessystem av samma typ, som finns på Stockholms datacentral, vilket man från sin egen dator kan nå per telefon och i vilket man har möten och kan ta emot och lämna meddelanden. Hör av Er om Ni är intresserade. Mera härom i nästa nummer av SFN.

NY DATOR TILL FÖRENINGEN

Föreningen håller fortfarande på att inköpa en ny dator. Det blir en IBM PC-kompatibel med hårddisk, den senare förhoppningsvis på minst 20 MByte kanske 30-40 och med en accesstid på under 80 ms.

ARBETSGRUPP FÖR DATABAS

En arbetsgrupp har startat för att se på behovet av databas för kyrkboksuppgifter och hur en sådan skall förverkligas. Hur skall vi använda en sådan? Vad kan den ge oss? Hur skall vi söka? Synpunkter från medlemmarna är välkomna.

STOR MEDLEMSANSLUTNING

Vi har fått många nya medlemmar på senare tid, vilket är glädjande. Jag hoppas att vi skall kunna ställa upp mot de förväntningar dessa

ställer och även försöka hålla en personlig service. Jag hoppas också att vi nu skall kunna komma igång med lokala DIS-grupper - det finns behov av stöd medlemmarna emellan särskilt i början om man aldrig sett en dator förut. I Göteborg och Mora är grupper på gång.

PO

+ + + + +

DIS-AVDELNING I DANMARK.

Lördag den 21 maj kl 19.00 möts släktforskare i Danmark på Landsarkivet för Själland, Jagtvej 10 i Köpenhamn, för att ta ställning till frågan om bildandet av en DIS (Datorn i släktforskningen) - avdelning inom Samfundet för dansk genealogi och personalhistorie. För närmare upplysningar, tag kontakt med Poul Steen, Rudersdalsvej 52, DK-2840 Holte.

DIS ÅRSMÖTE

Ägde rum den 16 november i samband med symposiet på Sänga Säby. Styrelsen omvaldes. Medlemsavgiften bestämdes till oförändrat 70 kr.

DIS-MÖTE I LINKÖPING

Föreningen DIS orienterar om personregister till kyrkböcker tisdag den 14 april 1987 kl 19.00 i hörsalen på Stifts- och landsbiblioteket i Linköping. Där tas upp registerna i projekt Claes samt mormonernas register till IGI (International genealogical index). Visning och demonstration.

DIS-MÖTE I STOCKHOLM.

Äger rum på Medborgarhuset på Söder sal 415 den 21 maj kl 18.30-21.30. Projekt Claes, läge, uppföljning. Frågan om en DIS lokalgrupp i Stockholm.

DISGEN-KURS I LINKÖPING

En kurs i användningen av programsystemet DISGEN (version 3) för DIS-medlemmar kommer att hållas i veckoslutet 25-26 april 1987 i Linköping.

Denna kurs vänder sig i första hand till dem som avser använda eller redan använder persondator med MS-DOS, s k IBM-kompatibel persondator. Övningar kommer att utföras på Ericsson PC. Om så erfordras kan också en ABC 800 ställas till förfogande.

Deltagarna bör ha någon grundläggande kunskap i användningen av persondator med MS-DOS. Som förberedelse kan studium av kapitel 2-9 i boken "MS-DOS/PC-DOS HANDBOKEN" av Peter Norton (PAGINA förlags AB) rekommenderas.

TID: 25-26 april 1987 (lördag 10-17, söndag 9-15)
Plats: Ericsson Information Systems Svenska AB, Ottargatan, Linköping.
Avgift: Deltagande (DISGEN-användare med egen version 3 - manual) 250:-
DISGEN-manual (ej DISGEN-användare) 100:-
Medlemsskap (ny DIS-medlem) 70:-

Bindande anmälan göres genom insättning av avgift(er) på postgirokonto 140 33 - 5 senast den 10 april 1987. Ange vilken datortyp Du vill arbeta med (PC eller ABC) på talongen.

Antalet deltagare är maximerat till 10 stycken. Kursens genomförande förutsätter att minst 5 deltagare anmäler sig.

Förfrågningar kan ställas till

Björn Johansson
Vidingsjögatan 4
582 67 Linköping
Tfn 013-15 88 31.

Hotelltips till resenärer: Följande hotell ligger lämpligast till (i närheten av järnvägsstationen,

ca 10 minuters promenad till kurslokalen) och en övernattnings med frukost kostar ca:

Frimurarhotellet, St Lars-	
gatan 14, tfn 12 91 80	310:-
Stångå City Hotell, Tull-	
gränd 4, tfn 11 12 75	250:-
Hotel Du Nord, Repslagar-	
gatan 5, tfn 12 98 95	250:-
Park Hotell, Järnvägs- gatan 6. Tfn 12 90 05	210:-

+ + + + +

DISGEN-KURS I SUNDSVALL

DISGEN-kurs på IBM PC-kompatibla datorer ordnas i Sundsvall i TBV datalokaler, Nybrogatan 22 i form av studiecirkel tio kvällar måndagar och torsdagar kl 19.30-22.00. Start måndag den 6 april. Anmälan till Lennart Lindqvist, tfn 060-557191. Avgift 450 kr + litteratur 100 kr.

+ + + + +

MÖTEN I PARTILLE OM SLÄKTFORSKNING MED DATORHJÄLP

Kulturnämnden i Partille och Bertil Magnusson har arrangerat möten på både Partille huvudbibliotek och Vallhamra bibliotek om släktforskning och datorer, där Bertil Magnusson demonstrerat och berättat. Mötena ägde rum den 24 januari resp 21 februari. Mötena var väl besökta. I Kulturnämndens program för våren 1987, Kulturkalendern annonserades mötena under huvudrubriken "Trevligt lördagsnöje och hantverksdemonstrationer" respektive "Hantverks- och expertdemonstration". Det första mötet följdes upp med en stor artikel i Partillepressen onsdagen den 18 februari, där det berättades om datorn och släktforskningen samt DIS.

+ + + + +

FÖRSTA NORDISKA SYMPOSIET OM DATORER OCH SLÄKTFORSKNING.

Första Nordiska symposiet om datorer och släktforskning ägde rum på Sångå Säby, som ligger på Mälarsjöarna strax utanför Stockholm den 15 och 16 november 1986. Ett trettio-tal släktforskare hade samlats för att höra på föredrag om släktforskning och datorer, se demonstrationer och prata med varandra. Huvuddelen kom från Sverige, från Finland kom en manstark grupp och även Danmark var företrätt. Från Norge kom ingen denna gång men vi hoppas släktforskare därifrån skall komma till kommande symposier.

Föredragen och demonstrationerna visade att vi idag - efter sju års arbete - har uppnått ett första mål för arbetet med anpassning av datorverksamhet till släktforskningen - vi har stabila och väl utprovade program för att hantera uppgifter om den egna släkten och göra register till kyrkböcker mm. Vi är nu klara att ta nästa steg i utvecklingen, som bl a kan innebära databaser för släktforskarna innehållande både kyrkboksmaterial och släktutredningsmaterial samt kanske en vidareutveckling av släktforskningsmetoderna med expertsystemteknik och en tillämpning av DISGEN-programmen för hembygdsforskning.

Föredragen fanns tillgängliga vid symposiet i sammanfattningar i en skrift på 34 sidor. En utställning hade också ordnats med framtagna vigselregister och demonstration av inmatningen av vigseluppgifter ur kyrkboken med ABC 80 och kassetbandstation. Lars Blomberg visade de nya DISGEN-programmen DISGEN version 4 på föreningens dator ABC 802 med CP/M och Björn Johansson visade DISGEN version 3 på Ericsson PC. Ett par bärbara PC visades också, Bondwells BW-8 med registreringsprogram för vigsellängder och Ericssons med DISGEN.

Följande föredrag hölls:

En släktforskares behov av datorhjälp av P O Bergman, Sturefors.

Möjligheter med släktforskningsmaterial i datorn av Karin Svensson, Göteborg.

DISGEN och DISREG av Lars Blomberg, Lingham (två föredrag)

DISORG - En generalisering av DISGEN av Björn Johansson, Linköping

Databas för an/släkttavlor av P O Bergman, Linköping

Projekt Claes av P O Bergman, Linköping.

Mina erfarenheter av registrering av vigselnotiser av Olof Cronberg, Tygelsjö

Normera numera eller Per Peder Pelle av Olof Cronberg, Tygelsjö

Sammankoppling av DISGEN-DISREG av P O Bergman, Sturefors.

Härutöver kompletterades skriften med två artiklar nämligen:

Personregister till svensk-amerikanska kyrkoarkiv av Bertil Grundström, Tranås

Databasen - möjligheten till utbyte och kommunikation av Jan Christer Strahlert, Kungsängen.

På något sätt skall vi försöka få ut skriften till flera. Det är möjligt den kan komma ut i vår skriftserie.

Utöver dessa föredrag berättade Manu Herna från Helsingfors om släktforskning i Finland med särskild inriktning på register och Poul Steen om släktforskning i Danmark. Det förra föredraget återfinns i detta nummer av SFN.

Några glimtar från föredrag och diskussioner:

MANU HERNA visade bl a att Finland ligger långt före Sverige i fråga om register både till kyrkböcker och andra handlingar - domböcker, skattelängder mm.

KARIN SVENSSON visade en lång antavla, som räckte från golv till tak, som hon tagit fram med ett eget släktforskningsprogram. Hon påpekade dock att detta program var helt anpassat till hennes släktforskning och ej generellt.

LARS BLOMBERG berättade om läget vad gäller DISGEN och olika datorer och kom sedan med en överraskning - ett intressant försök att systematisera sökande efter släktingar i stora material - en metod som påminde om expertsystemens sätt att arbeta men inte utgick från något expertsystemskal utan från analys av uppgifterna om enskilda personer och hur de passade in på de personer man utgick ifrån.

BJÖRN JOHANSSON berättade om ett experiment han gjort med DISGEN, han hade bytt ut fasta rubriker såsom barn och fått fram ett helt nytt verktyg för hembygdsforskare. Detta väckte stort intresse.

CHRISTOPHER von WARNSTEDT underströk i diskussion efter föredraget om projekt Claes svårigheterna i läsning av text i de äldre kyrkböckerna. Han kunde själv finna det nödvändigt att ibland avbryta läsningen för att sedan återta den efter ett tag och kunde då finna att han tidigare gjort felaktiga tolkningar. Det är svårt att läsa gammal handskriven text även för en tränad släktforskare. Han ville se registren framför allt som hjälp vid sådan läsning av äldre svår text och tyckte därför registren inte behövde gå så långt fram i tiden. Mot det senare replikerade Göran Tengnér bl a att registren inte bara gjordes för vana

utan även för sådana med begränsad erfarenhet och dessa kan ha problem med läsningen långt in på 1800-talstext. Materialet tas ju även fram för ev kommande databaser.

OLOF CRONBERG berättade intressant om sina erfarenheter från registerframtagning. Han illustrerade bl a svårigheterna med normering och tog exemplet Hans-Johannes-Jöns. Han hade i sitt material från sydvästra Skåne funnit följande namnformer, med antal inom parentes: Hans (644), Johannes (21), Johan (90), Joh (9), John (5), Jo (), Jon (18), Joen (), Jo (), Jonas (34), Jons (8), Jöns (914), Jens (15). Han berättade att t e en Hans kunde dyka upp under namnet Johannes nästa gång. von Warnstedt föreslog att namnen skulle sorteras med Hans och Jöns som normerade namn. Cronberg hade försökt med fem grupper Hans - Johannes - John - Jonas - Jöns. Uppenbarligen kan man göra på flera olika sätt i ett sådant här fall. Cronberg tog också upp ytterligare ett par fall: Helena - Elna - Ellena - Lena - Malena - Magdalena - Madlaine och Cecilia - Cecilla - Sisela - Sidsela - Sissa - Sidsa.

Vi hade en trevlig miljö till vårt symposium på Sänga Säby och jag hoppas att alla fick ett gott utbyte av samvaron där.

PO

+ + + + +

FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR SLÄKTFORSKNING I FINLAND

BEHOVET AV REGISTER

Vi vet att Sverige och Finland har många århundraden av gemensam historia. Därför är också det källmaterial släktforskare använder likadant i de båda länderna. Också språket är detsamma, svenskan. Ändå är förhållandena i fråga om register olika. Finländska släktforskare har till förfogande ett par register som inte finns i Sverige och det medför att vi betonar olika områden i registerframtagning. Det är inte fråga om sorterade register utan redigerade, handskrivna källpublikationer.

De register jag avser är: kopior av kyrkliga längder, generalregistret över bosättningen i Finland (som baserar sig på skattelängder) och kortregistret till 1600-talets domböcker. Vi har alltså redan register till de tre viktigaste källgrupperna: kyrkliga, kamerala och juridiska handlingar. Alla våra register är långt ifrån fullständiga, men de påverkar kraftigt släktforskningen i vårt land.

Vi har idag inga datorbaserade register och att överföra de gamla till nya media är inte möjligt med dagens teknik utan att inmata allt manuellt.

Eftersom Genealogiska Samfundet i Finland har påverkat utvecklingen i landet i snart 70 år skall jag börja med att berätta om detta.

GENEALOGISKA SAMFUNDET I FINLAND

Samfundet grundades redan 1917. Första mötet hölls i slutet av januari samma år. Finland var inte ens självständigt då. I dag har samfundet ca 1800 medlemmar.

Samfundets ändamål är att främja genealogisk och personhistorisk forskning i Finland samt att sprida kännedom om dess resultat.

Samfundet kan också verka som centralorgan för landets släktforskare.

föreningar. Runt om i landet finns det ca 30 lokala föreningar, varav en del är svenskspråkiga.

För att fullfölja sin uppgift har samfundet från början bedrivit omfattande publiceringsverksamhet. Den första årsboken kom ut redan 1917. I år skall årsbok nr 42 utkomma. En serie skrifter har från början publicerats vid sidan av årsboken, nr 40 kommer ut nästa år. Sedan 1930 har samfundet också publicerat tidskriften Genos, som kommer ut i fyra häften årligen.

Samfundets egna publikationer och dess omfattande bibliotek (ca 38.000 band) är två av släktforskarnas viktigaste hjälpmedel i Finland.

BEHOV AV SPECIALBIBLIOGRAFI

Hur kan man sedan ta nytta av allt detta? Är det inte svårt att bläddra igenom hyllmeter av böcker? Många tror att ingen har kunnat forska i deras släkter tidigare, så det lönar inte alls att söka i litteraturen. Men det har visat sig att genealogiska förbindelser är sådana att individer och släktgrenar kan dyka upp var som helst och människor har gemensamma anor, som de inte ens kan drömma om.

För en släktforskare skulle det ju vara viktigt att ta reda på vad andra har hittat tidigare för att inte forska på nytt i samma frågor. Jag tror att många av oss ändå är något otåliga och hellre går raka vägen in i källor än studerar befintlig litteratur. Kanske beror det på att man helt enkelt vill själv hitta sina förfäder och bilda sig en sådan bild av dem man själv vill ha. Men främst beror det nog på att vi saknar goda register över redan forskade släkter.

Hur hittar man det som andra har skrivit? Register av olika slag har utarbetats: innehållsförteckningar och personregister till Genos och årsböckerna, slagordsregister och motsvarande.

En specialbibliografi har alltid varit i samfundets planer. Det en-

da man har kunnat åstadkomma är Sivens genealogisk repertorium, som utkom på 1940-talet. De är många som har försökt före och efter Siven, men hittills är det endast han som har lyckats.

Nu har man igen satsat på tanken och hoppas att med hjälp av modern teknik kunna förverkliga den. Det skall bli en datorbaserad bibliografi över finsk släktforskningslitteratur. Därom har ni kanske sett en kort notis i Släkt-Forskar-Nytt. Genealogiska Samfundet har för denna bibliografi bekostat ett skraddarsytt datorprogram, som kostade ca 19.000 svenska kronor. Initiativtagaren bakom projektet är Leif Methner, som också svarar för inmatningen av litteraturuppgifter.

Bibliografin är ännu inte färdig, så jag går inte in i detaljer den här gången. Problem med utarbetandet av en specialbibliografi är förstås många. Och hur täckande bibliografin än blir, kan man aldrig hitta enstaka individer i en bibliografi som är baserad på släkter.

PERSONREGISTER FÖR LITTERATUR.

Släktlitteratur.

Därför behäver man vid sidan av ordentlig bibliografi också goda personregister. Jag har redan i korthet nämnt hurdana personregister som finns för Genealogiska Samfundets egna publikationer. De är i allmänhet av hög standard. Problemet ligger däri att det finns många separata register, där man måste söka. En sammanslagning av de olika registren skulle förbättra forskningsmöjligheterna.

Släktföreningar och motsvarande publicerar årligen ett flertal släktmonografier. Böcker av den här typen har ofta personregister.

Sockenhistoria.

Förutom rena släktböcker har vi en speciell gren av historisk litteratur, som är ytterst viktig för släktforskare, nämligen sockenhistoria.

Finland har en stark tradition på detta område och kvaliteten av utkommande verk är god. De finska historikerna säger sig vara banbrytare på lokalhistoria i nordiskt perspektiv. Att man har koncentrerat sig på lokalhistoria beror på källförhållanden. Arkiv av centrala myndigheter och material belysande politisk historia från tidigare århundraden finns ju inte i Finland. Däremot finns det rikligt med material av lokalförvaltningen och kyrkan.

Ett markant drag är att det inte varit bara städer, som har låtit skriva sin historia utan i hög grad också landskommuner.

Ca 400 kommuner har redan en egen sockenhistoria. Några har t o m hunnit så långt att historien skrivs för tredje gången för att komma närmare nutiden. I dag finns ca 160 nya böcker under arbete. Årligen kommer det ut 10 - 15 verk och ca 20 nya avtal ingås.

Kvaliteten av lokalhistoriska arbeten övervakas av Lokalhistoriska Byrån, som är förenad med riksarkivet. Ur släktforskningens synvinkel är det glädjande att Byrån förutsätter att man gör ett personregister till varje ny sockenhistorik. I en historia över en vanlig landskommun förekommer det massor av vanliga människor, bönder, drängar, soldater osv. Uppgifterna är ofta hämtade från domböcker, militärrullor och övriga fina källor. Ofta gör man speciella ägarlängder för hemmanen i socknen.

Uppgifter av den här typen är värdefulla för släktforskare, men amatörforskare förbiser vanligen sådana källor.

I äldre sockenhistoriker finns det inga personregister och sådana saknas nog i moderna verk också. Här ser jag en fin möjlighet för registerframtagning. Register över information, som redan har hämtats ur originalhandlingar. Det borde vara lättare än att åstadkomma register för handskrivna gamla handlingar.

Vi har faktiskt ett exempel, personregister för Asikkalas socken-

historia. Asikkalas historia omfattar ca 500 sidor och är full med personhistorisk information. Författaren orkade inte utarbeta något register, men det har Leif Methner sedan gjort med DISREG.

Varför inte kombinera de olika registren ?

Eftersom ovannämnda register är tryckta skall det vara möjligt att läsa dem med hjälp av en arkläsare och på det sättet bearbeta materialet vidare. I ex tryckerier brukar i dag ha sådana läsapparater och de kommer säkert att skaffas till varje kontor. Jag tycker att det idag inte mera är förnuftigt att mata in maskinläsbara texter manuellt.

Sammanslagningen av personregister för släktböcker och lokalhistoriska verk skulle resultera i jätteregister av stor betydelse för släktforskning. Kanske borde man göra ett register för släktböcker, ett för sockenhistoriker av varje landskap, kanske vore någon annan delning bättre. Inom föreningen Datateknik för Släktforskningen värderar vi just nu olika alternativ.

KOPIOR AV KYRKLIGA HISTORIEBÖCKER

Jag har dröjt så här länge vid litteratur, eftersom jag vill understryka betydelsen av vad andra redan har gjort.

Ändå återstår det att berätta om det viktigaste Genealogiska Samfundet i Finland har åstadkommit. Det är våra "svarta böcker" - handskrivna kopior av de evangelisk-lutherska församlingarnas historieböcker, som innehåller längder över döpta, vigda, begravda och en del flyttade ända till 1860-talet.

Kopieringen av dessa längder var ett jättearbete, som tog 24 år. Arbetet blev färdigt år 1947, vilket kanske var i sista stund.

Snart skulle mormonerna börja mikrofilma kyrkböcker och då hade det varit omöjligt att motivera långsam och dyr handkopiering.

Idén att kopiera längderna var Osmo Durchmans. Han är ett av de stora namnen i finsk genealogi. Första gången dök tanken upp redan på 1910-talet, men man började först 1924 med att kontakta församlingar och domkapitlen. Man bad att för församlingar och på deras bekostnad få kopiera de äldre kyrkböckerna. Företaget motiverades på följande sätt:

- det skulle vara i församlingens eget intresse att ha en vidimerad kopia ifall originalet av någon anledning skulle förstöras.
- genealogi, statistik, sociologi, historisk medicin, filologi, namnforskning och hembygdsforskning skulle dra nytta av denna samling av landets äldsta kyrkliga källmaterial, om den skulle samlas på ett ställe nämligen riksarkivet.
- prästerskapet skulle undvika den möda som sammanställningen av släktutredningar medför, när man kunde sända alla beställningar till Genealogiska Samfundet.

Durchman lyckades övertyga församlingarna och arbetet sattes igång i Helsingfors dit församlingarna sände sina böcker för att kopieras. För kostnaderna svarade församlingarna och kommunerna. Under de 24 åren förde Durchman livlig korrespondens med församlingarna, varav vittnar massor av brev i Genealogiska Samfundets arkiv. Resultatet är att vi har böcker för mer än 500 församlingar och kapell i vackra handskrivna kopior, som är lätt att använda. Antalet svarta böcker är 804 och de upptar en hedersplats i riksarkivets forskarsal.

De svarta böckerna har använts så flitigt att man snart är tvungen att sätta dem i bruksförbud. De är tillgängliga både på rullfilm och mikrofiche.

Betydelsen av de svarta böckerna ligger däri att man mycket lätt kan bläddra igenom t ex hela doplängden av en församling. Alla främmande släktnamn, dvs ständs-

personernas är understreckade med färg. Längderna ser också likadana ut, vilket är inte fallet med de ursprungliga längderna. Också det gör sökande lättare. Det måste ändå påpekas att de svarta böckerna är bara sekundära källor och man borde kolla uppgifterna i originallängderna.

Av praktiska skäl har namn av faddrar lämnats bort i kopiorna men annars innehåller de nästan samma information som förebilden.

Mot denna bakgrund är det förståeligt att vi inte är lika intresserade att göra register till kyrkböcker, som ni här i Sverige. I Finland har vi ju också IGI-registret, som innehåller ca 5 miljoner namn. Fast det finns fel i IGI, stavningen är otillfredsställande och där finns inga längder över begravda, tycker jag att IGI kompletterar behändigt vår samling av de svarta böckerna.

Vi skall ändå försöka göra register till vissa kyrkböcker. T ex till husförhörlängder av sådana församlingar, som har förlorat sina historieböcker, sådana finns.

Vissa längder togs inte med i kopieringsarbetet. De kunde vara lämpliga för registerframtagning.

Några exempel:

Längder över flyttade saknas ofta i de svarta böckerna. Ortodoxa församlingarnas böcker blev inte kopierade med de andra. Bland kronans verifikat finns det på 1700-talet s k charta sigillata - längder, dvs längder över förelysta par. Slutligen finns det bland domböcker längder över döda, börjande från 1793.

GENERALREGISTRET ÖVER BOSÄTTNINGEN I FINLAND.

De svarta böckerna täcker nästan hela Finland. Det är inte lika fint med register till kamerala handlingar.

Ändå har vi en viktig samling - kallad Generalregistret över bo-

sättningen i Finland - som omfattar ca 650 band och 70 lådor av registerkort. Den är en årsvis uppställd samling av information hämtad ur kronans räkenskapsböcker. Det är skäl att bekanta sig med detta register när man forskar i jordeböcker, mantalslängder och motsvarande.

Generalregistret är ett register över befolkningen i Finlands landsbygder från ca 1540 till 1809. Med undantag av Helsingfors och Åbo är städerna inte med. Utarbetandet av registret börjades redan på 1920-talet och bröts av olika skäl först på 1970-talet. I början samlade man uppgifter från landskapet Tavastland och det finansierades med privata pengar.

Från och med 1929 utvidgades arbetet att omfatta hela landet och staten svarade för kostnaderna. Men registret blev aldrig färdigt. Arbetet var mycket tidskrävande, det var lätt att göra fel och man kanske konstaterade att uppgiften var för vidlyftig att förverkligas. En orsak är också att när det finns mikrofilm, är det inte förnuftigt att manuellt kopiera handlingar.

Registret täcker stora delar av Västra och Södra Finland. Stora delar av landet saknar registret.

Registret är sockenvis sammansatt. En fullständig serie från 1500-talet till början av 1800-talet kan bestå av 10 tjocka band.

Administrativa gränser har ändrats ofta under århundraden. De färdiga - s k sammansatta längderna - följer den indelning i socknar och byar som var i kraft år 1939. Genom att samla byar och gårdar inom moderna gränser har man velat underlätta forskning. Största delen av längder är ändå s k koncept - längder av första steg - som följer indelningen i originalhandlingarna.

I registerbanden är innehållet följande:

- varje uppslag täcker 20 år. Årtalen löper längs övre kanten av

uppslaget.

- det finns uppgifter ur jordeböcker, landbo-, frälse-, tionde-, ödes- och mantalslängder. De olika källorna är angivna med olika färg. Varje uppslag innehåller alltså uppgifter ur en stor mängd källor - i bästa fall kan det vara fråga om ca 70 olika skattelängder per uppslag.

- information som upprepas från år till år anger man med en hake.

- namn av hemman som inte förekommer i skattelängderna förr än på 1700-talet har man sparat fram genom att jämföra uppgifter från år till år.

Med hjälp av generalregistret är det alltså lätt att söka i skattelängder som annars kan vara svårtolkade.

REGISTER TILL JURIDISKA HANDLINGAR.

Det återstår att berätta om kortregistret till 1600-talets domböcker, vilket är ett tvärvetenskapligt projekt och det enda av våra register, där man utnyttjar dator.

De äldsta domböckerna innehåller rikligt med material som inte direkt gäller rättsvården. På tingen behandlades ärenden rörande lokal självstyrelse och skatteuppbörd, där upplästes kungörelser osv. Domböckerna innehåller information som är av värde för historieforskningen, etnologin, traditions- och namnforskningen och förstås släktforskning.

På grund av materialets omfång har utnyttjande av domböckerna varit svårt. Därför beslöt statens humanistiska kommission år 1961 att påbörja ett projekt för registrering av domböckernas innehåll. Kommissionen tillsatte en kommitté för planering och övervakning av arbetet. I kommittén finns representation av historieforskningen, etnologin, folktraditionsforskningen, ortnamnsforskningen och Riksarkivet. Övervakningen av arbetet tillhör Riksarkivet och det är där arbetet också utförs.

Registret består av sex avdelningar: registren över personnamn, ortnamn, dopnamn samt släktnamn, registret över finskspråkiga avsnitt samt slagordsregistret.

Av personnamn har medtagits namnen på ståndspersoner, kyrkans, kronans och den lokala självstyrelsens tjänstemän och funktionärer. Av dopnamn ingår i registret alla finskspråkiga namnformer hos allmogen, av övriga förnamn har bara de sällsynta medtagits. Öknamn och allmogesläktnamn har medtagits då dylika namn första gången uppträder i en socken.

Slagordsregistret är till sin natur ett sakregister. Korten i detta register ger ingen närmare information om uppslagsordet. De hänvisar blott i korthet till de ställen i domboken, där företeelsen omnämns. Slagordsregistret är indelat i 46 huvudgrupper enligt ämnesområden. En huvudgrupp omfattar vanligtvis ett flertal uppslagsord. Det finns följande huvudgrupper: tidsräkning, mätning och vägning, vapen, möbler, fiske, familje- och arvsförhållanden osv.

Tre större områden av landet har nu i sin helhet registrerats. De kallas för Västra och Östra Finland samt Nord-Österbotten. Största delen av inlandet har ännu inte registrerats.

Under 1980-talet har man börjat använda mikrodator för inmatningen av registerkort. Resultatet av inmatningen skall ges ut i form av mikrofiche.

Manu Herna

* * * * *

TANKAR VID MIN DIS-DATOR

Som vanligt innehåller det nya numret av DISKULOGEN, det speciella organet för användarna av DIS-programmen, en myckenhet av intressant läsning. Denna gång är innehållet dock för det mesta utom möjlighet att testa för mig, som traskar på med ABC 80. Jag följer dock utvecklingen på datorsidan, som det bruklar heta. Men snart måste väl även jag skaffa en modernare dator, med ofantligt mycket större minne, som kan massor av saker, som det blir allt svårare att hålla i minnet och som det blir allt svårare att få att göra vad man SJÄLV Egentligen vill ha gjort, inte bara vad andra tycker att man skall nöja sig med.

Fast nog är utvecklingen intressant.

Näväl, läsningen föranleder några omedelbara betraktelser, som för all del inte är nya men tål att upprepas.

Som begripligt är handlar DISKULOGEN nu nästan enbart om den nya anpassningen till IBM PC-kompatibla maskiner och till andra, nyare datorer. Det är naturligtvis oundvikligt och en förutsättning för den utvidgning av kretsen släktforskare med datorer i sin hjälp, som vi nu bara ser början på.

Det medför emellertid minst två väsentliga nackdelar, som båda, men framför allt den senare, bör beaktas av DIS:

1. ABC-programmen utvecklas inte mer av DIS, utan speciellt ABC 80 - innehavarna får köra med de befintliga eller av dem själva förbättrade programmen, tills datorn eller innehavaren klappar igen. Det gör kanske mindre, men man riskerar därmed att i förtid klippa bort den första skaran entusiaster. Kontakter med och mellan dessa genom exempelvis DISKULOGEN blir därför än mer viktiga.

2. Genom de mera komplexa och slutna, nya programmen omöjliggörs eller åtminstone försvåras modifiering av programmen till den enskilde släktforskaren - individualistens - önskemål om de uppgifter han vill kunna mata in och det sätt han vill presentera resultatet.

Återföringen av idéer försvåras, härigenom och som på så många andra områden blir det programmerar-specialisterna, som i praktiken standardiserar forskningsresultaten, även om de som i DIS själva är släktforskare och egentligen inte vill det. Den enskilde släktforskaren får i ökande grad acceptera vad som bjuds eller avstå från datorhjälp.

Eller återgå till att som i början knäpa ihop sina egna program.

Är detta önskvärt ? Nej !

Och detta eftersom datorhanteringen skall vara ett HJÄLPMEDEL åt släktforskaren, inte styra hans forskning och presentation av resultaten.

Nu vet jag inte ännu hur flexibla de för släktforskaren tillgängliga "skalerna" kring de nya Turbo-Pascal-programmen blir. Det hänger mycket på att variationsmöjligheterna blir rikliga. Ty ha vet vad framtidens datoriserade släktforskare vill att deras verktyg skall kunna göra. En visionär fantasi behövs.

Eller åtminstone en liten kristallkula.

Har Du, DIS-medlem, liknande eller motsatta tankar, så skriv ner dem i ett nytt inlägg till PO.

GÖRAN TENGNER

+ + + + +

Alla varmt välkomna med inlägg.

PO

DIS PROGRAMUTVECKLINGSPOLICY

DIS har enligt stadgarna bland annat till uppgift att utveckla metoder för släktforskning med dator.

Vi måste därvid försöka hänga med i utvecklingen av datorerna, såväl hårdvara som mjukvara, så att de insatser vi gör kan gagna största möjliga antal släktforskare, inte minst de som inte själva kan programmera.

För drygt ett år sedan hade vi ett möte här i Linköping om framtiden för DIS-programmen. Det förslag, som då lades fram och accepterades av de närvarande var att en ny implementering av i första hand DISGEN skulle göras.

Programspråket vi valde var Turbo-Pascal. Detta finns på många olika datorer, vilket gör programmen portabla, dvs flyttbara utan mycket besvär. Pascal är också ett programspråk i vilket det är lättare och smidigare att skriva stora och komplexa program.

Vi skaffade Turbo-Pascal och operativsystemet CP/M till vår ABC 802 och har under det senaste året implementerat en version 4 av DISGEN. Sånär som på livslinjer finns nu alla funktioner som fanns i version 3 plus en hel del extra.

Vi har flyttat programmen till Microbee 128 med CP/M och håller på med Jet 80, också med CP/M. Även om programmen inte behöver ändras när de flyttas till en ny dator, så är det ändå ett visst besvär när det gäller CP/M, eftersom disketter inte kan flyttas mellan systemen. Man måste ha en dator av vardera sorten med en kabel emellan och flytta över programtexterna på det sättet. Sedan måste en Turbo-Pascal-kompilator finnas i det nya systemet varmed programmen kan kompileras.

Vilka fler CP/M-datorer vi skall gå över till och i vilken takt det skall ske har vi ännu inte beslutat.

Om en ABC 80 byggs ut till 64 kbyte minne och CP/M-diskett anskaffas kan DISGEN version 4 köras även på denna.

Sedan ett par år är det en klar trend att alltfler tillverkare gör IBM-kompatibla PC-datorer med operativsystemet MS-DOS. På dessa datorer har vi fortfarande DISGEN version 3, skriven i Basic. Vår ambition är att så småningom gå över till version 4 även för MS-DOS.

Det är riktigt att vidareutvecklingen av Basic-versionen för ABC-datorerna är avslutad till förmån för Turbo-Pascal - versionen. Rättning av fel görs dock fortfarande.

Man kan tycka att det inte vore så mycket besvär att stoppa in en del av de finesser och tillägg, som våra användare föreslår. Men man skall komma ihåg två saker.

För det första är Basic-programmen efter en lång period av utveckling och underhåll ganska svåra att göra ändringar i. För det andra löper man alltid risk att fördärva ett fungerande program även om ändringen är till synes trivial.

Vi tror att våra användare ofta har mer glädje av ett stabilt DISGEN, för så dåligt är det ändå inte.

Basic-programmen på ABC-datorerna levererades i källkod, vilket betyder att användarna själva kan göra tillägg. Basic-programmen för MS-DOS liksom Turbo-Pascal - programmen levereras i kompilerat skick och kan alltså ej ändras.

Leverans av kompilerade program är ju det normala. Komplexa programsystem skrivna i moderna programspråk kompileras alltid för att få bästa effektivitet och minsta möjliga minnesåtgång.

Dessutom är den strukturella uppbyggnaden sådan att det krävs programmerarkunskaper och inte minst dyrbara utvecklingsprogram (kompilatorer mm) för att från den ursprungliga källtexten få fram ett snurrande program. Därför är det svårt att tänka sig att "gemen-

e man" kan ha glädje av att själv kunna ändra i källtexten och därmed ändra funktionen.

Naturligtvis är det så (på gott och ont) att DISGEN-programmen i viss mån standardiserar utskrifterna och sättet att arbeta. Men det ligger ju i sakens natur.

Om all tänkbar flexibilitet fanns med så vore det lika besvärligt att använda programmen som att programmera dem. DISGEN version 3 och än mer version 4 har stora variationsmöjligheter inom den ram som vi valt.

Angående innehållet i Diskulogen, så reflekterar det i stort sett den respons vi får från användare av de olika datorerna.

I Diskulogen kan utbyte av idéer och nya funktioner i DISGEN ske och direktkontakter knyts för de som vill dra nytta av varandras tillägg. DIS själv behöver inte medverka direkt.

Att DISGEN skulle styra forskningsresultaten är inte sant. DISGEN är ett sätt att lagra och presentera insamlade uppgifter. För resultatens kvalitet och riktighet svarar släktforskaren själv precis som vid manuell bearbetning.

GT befarar att han måste "acceptera vad som bjuds". Det gäller väl det mesta, även datorprogram. Det som erbjuds kan man välja eller förkasta. Självklart skall man framföra synpunkter på ändringar och förbättringar. Men man kan rimligtvis ej alltid få sina individuella behov tillfredsställda - då får man programmera själv eller nöja sig.

Det finns förmodligen lika många varianter av önskemål på DISGEN-programmen som det finns användare - och sådana program går inte att göra.

Och det finns också många som är mycket nöjda med DISGEN och dess funktioner i nuvarande skick.

Vad framtidens släktforskare kan komma att vilja göra vet ingen.

Vad vi vet är att namn, levnadsdata och relationer alltid kommer att vara det som beskriver en person i släktforskningsammanhang. Detta är vad flockfilerna innehåller. Nya bearbetningar och presentationsmöjligheter kan programmeras då behov uppstår.

Lbg:Björn.

+ + + + + + + +

Anm. Diskulogen, som nämns både i Göran Tengnérs artikel och av signaturen Lbg+Björn är den användarskrift, som tillställs alla som köpt programmen. Den innehåller användartips, programrättelser mm. Redaktör är Björn Johansson.

+ + + + + +

ÄVENTYR I PROGRAMMERING

I SFN nr 21 fanns en notis, varav framgår att ABC 80s programmeringsspråk BASIC finns överförd, så att det kan användas i CP/M-system på ABC 80. Nu finns ABC 800-seriens BASIC 2 överförd, så att den kan användas i IBM PC och med denna kompatibla datorer. Detta senare ger möjlighet att utan större ändringar använda ABC-seriens DISGEN- och DISREG-program även på IBM PC-datorer, vilket kan ha sina fördelar. För att se vilka ändringar, som trots allt säkert behövs, har jag skaffat språket BASIC 2 för IBM PC och provat att överföra RINFLEX - det program som används i projekt CLAES för inmatning och rättning av vigseluppgifter - till IBM PC-kompatibel dator. Den IBM PC-kompatibla dator jag därvid haft tillgång till är en Ericsson PC.

BASIC 2 levereras på diskett, som direkt kan läsas på IBM-datorn, vilket således inte vållade några problem. Disketten åtföljdes av en

A4-pärm med beskrivning av BASIC-systemet. Jag var något förvånad över hur många sidor text som behövdes för att beskriva Basic-språket.

Skärmtexter med åäö.

Överföringen av programtexten för RINFLEX till IBM-datorn vållade inte några problem. Programmet gick direkt att köra genom att på vanligt sätt skriva "run rinflex". När man ser texterna på skärmen finner man omedelbart att en viss uppsnyggning är nödvändig. Det gäller bokstäverna å, ä och ö. Det amerikanska företaget har för de i amerikanska språket ingående bokstäverna bibehållit de siffravärden, som vi i ABC 80/800 ger varje bokstav för att representera den i datorn. Bokstaven A ges således fortfarande siffran 65 som värde i datorn och a siffran 97. De bokstäver som är speciella för enskilda länder, t e åäö i Sverige, har man inte varit så noga med utan stoppat in dem, där man haft någon plats över. Medan t e Å i den standard som finns i ABC-datorerna har siffravärdet 93 har det i IBM datorn fått värdet 143. Detta innebär att där det stått Å i det RINFLEX-program, som fungerar på ABC 800, kommer ett nytt och helt annat tecken in på IBM-datorn. Den på skärmen utskrivna texten ser därför ganska lustig ut med de konstiga tecken, som tillkommit i stället för å, ä eller ö.

Olika tangentbord.

IBM PC-datorerna kan utrustas med olika tangentbordsteckenuppsättningar, vilket sker genom att köra särskilda program. För svensk tangentbordsuppsättning körs ett program som heter keybsv, dvs tangentbord svenskt, varigenom man får åäö på rätt plats enligt den för några år sedan tillkomna tangentbordsstandarden, dvs ö ligger närmast till höger om l. Detta tangentbordsprogram måste köras varje gång man sätter i gång datorn. Det är således ganska lätt att ändra om ett tangentbord från ett lands tecken till ett annat lands.

För att ändra de konstiga tecken jag fick i stället för å, ä och ö på skärmen måste jag gå in och ändra i programmet. Det räcker inte med att köra tangentbordsprogrammet, det påverkar ju bara tangenterna. För att göra programändringarna tog jag in BASIC 2-språket i datorn, letade i programlistningen rätt på de texter, som skulle skrivas ut på skärmen, angav med kommandot ED och programradsnummer, var jag ville ändra och gjorde sedan utbytet av de konstiga tecknen mot å, ä eller ö.

ÅÄÖ vid val av alternativ.

I samband med rättningen av åäö i skärmtexterna har jag också en rad, där jag kan ange om jag vid rättningen vill backa en rad, gå fram en rad osv. Där förekommer också å, ä och ö för alternativen att gå tillbaka till inmatningen (Å=Åter), ändra (Ä=Ändra) och tala om att nu är det rätt, nu kan vi gå vidare (Ö=överensstämmer). Detta är gjort i programmet, så att man skall kunna svara med både stora och små å, ä och ö. I programmet klarar man detta på ett enkelt sätt genom att utnyttja förhållandet att det alltid är en skillnad på 32 mellan en stor bokstav och dess lilla motsvarighet (programraden 1900). Detta gäller inte längre när åäö har fått nya godtyckligt valda siffervärden. För att undvika denna svårighet översatte jag "åter" med Tillbaka och bokstaven T, "ändra" med Modifiera och bokstaven M. När jag som svar på fråga från datorn skriver t e M går svaret till rad 1905, som sedan visar vidare till aktuella rader i programmet för att jag skall kunna föra in ändringar i texten. När jag nu ändrat bokstaven Å till M måste jag även ändra i rad 1905 inom parentes, så att datorn vet vad jag menar, när jag svarar M på dess fråga.

ÅÄÖ i fil- och variabelnamn.

När vi kommer över till IBM-datorer får vi inte som i ABC-datorerna använda å, ä och ö i filnamn. Vi kan till exempel inte kalla en fil

för Tösse utan måste skriva Tosse (vilket ju är tossigt) eller välja något annat namn. Samma gäller variabelnamn. De får heller inte ha å, ä eller ö. I programmet RINFLEX finns flera variabelnamn, som innehåller å, ä eller ö i ABC-versionen. Vid överföring till IBM-datorn står sifferpresentationen kvar och vi får ett annat tecken i stället för å, ä och ö. Vi kan låta dessa nya tecken vara kvar. Även om det inte ser snyggt ut, så fungerar de som variabelnamn. Vi får alltså inte ändra dessa till Å, Ä och Ö i IBM-standarden. Vill vi ändra måste vi ändra till andra bokstäver i alfabetet.

Små och stora bokstäver i ord.

När vi ändrat de i programmets fast inmatade texter, som skrivs ut på bildskärmen kan man tycka att problemen är lösta. Så var dock inte fallet. Det fanns fler problem med å, ä och ö. I programmet finns programrader, som gör att man alltid får stor bokstav som första bokstav i inmatade person- och ortsnamn och små bokstäver inuti orden oberoende av hur man har matat in dem. Här kommer naturligtvis även å, ä och ö in och konsekvenserna av att det inte är samma differens i siffervärden mellan stor och liten bokstav för dessa som för de andra bokstäverna.

Efter mycket letande i programmet kom jag underfund med att denna uppgift sköttes om av programraderna 2200-2280. Rad 2210 tar hand om den första bokstaven i det ord som skall behandlas och ser till att den blir en stor bokstav oberoende av vilket den är från början. Detta gäller dock ej åäö. Dessa ligger kvar som de är, ett stort Å förblir ett stort Å och ett litet å förblir litet. Här fordras kompletterande rader, som tar hand om små å, ä och ö och gör om dem till stora Å, Ä och Ö. Varje bokstav tas för sig och man kan skriva IF F9 = "å" THEN F9 = "Å". Detta läggs omedelbart efter rad 2210.

Bokstäverna inuti ordet tas om

hand av följande programrad 2240 och ser till att de blir små bokstäver. Det görs i en FOR NEXT-loop, varigenom successivt varje bokstav från andra bokstaven till sista i ordet undersöks och ändras vid behov. Här behövs en komplettering, som tar hand om dels fallet att åäö från början är små bokstäver och skall så förbli och dels fallet att de från början är stora och skall ändras till små. Detta kan göras genom att komplettera med en rad satser av typ IF J=164 THEN J=132. Totalt behövs sex sådana satser, vilka läggs omedelbart efter rad 2240.

Med dessa ändringar fungerar funktionen att se till att namnen alltid börjar med stor bokstav och har små bokstäver inuti.

Piltangenter ger olika siffervärden.

Men ännu är inte alla problem lösta visar det sig. När man kör programmet och vill rätta och slår bokstaven M för att modifiera eller ändra så är det stopp. Detta beror på att piltangenterna representeras med olika siffervärden på ABC 80/800 och på IBM PC. Piltangerna används i programmet på samma sätt som vid kommandot ED, dvs man trycker på högerpil så länge man vill ha samma text som förut och på vänsterpil när man vill sudda ut en bokstav. I ABC 800 har piltangenterna siffrorna 9 respektive 8, vilka står i programmet och används för att välja olika rader, den ena raden när man vill ha samma text och den andra när man vill sudda. Detta måste ändras i programmet. På IBM datorn visar det sig att varje piltangent ger två siffervärden, först en nolla, vilket är lika för båda och sedan 77 för högerpilen och 75 för vänsterpilen. Detta kan man pröva t e med följande programsnutt:

```
10 GET A COUNT 2
20 L=ASCII(MID (A ,2,1)
30 M=ASCII(MID (A ,1,1)
40 PRINT L
50 PRINT M
60 END
```

Sedan gäller det att utnyttja denna skillnad mellan vänster- och högerpil för att välja rätt programrad utan att det påverkar något annat såsom den direkta inmatningen av bokstäver vid inskjutningar.

Så småningom kom jag dock underfund med att det fanns ytterligare en uppsättning piltangenter vänster-höger, som kunde användas, vilka gav siffrorna 8 och 9 och som sålunda eliminerade detta problem.

Var ligger marköruppgiften ?

När man har klarat högerpilens funktion och rättningen går bra när man skall ha kvar den ursprungliga texten kommer problemet när man skall ta bort bokstäver och använder vänsterpil. För varje bokstav man tar bort skall då markören på skärmen (ljusfläcken) flyttas ett steg åt vänster. Detta sker i programmet genom att läsa i den cell i minnet som styr markörens läge på skärmen och vid radering ändra i denna cell så att markören flyttar sig åt vänster. Vilket nummer det är på denna cell i ABC 800 står i programmet men vilket är cell-numret i IBM-datorn ? Var hittar man denna uppgift ?

Även i detta fall fanns en annan lösning. Den innebar att man inte behövde leta rätt på något cell-nummer. Jag hittade ett uttryck CRT CURLT, som löste problemet. Jag tog bort sista satsen på rad 2900, som börjar med I1%=PEEK och införde det nya uttrycket på rad 9020 och sedan fungerade det, som jag ville.

Lätt men ändå svårt.

Det är således ganska lätt att föra över ett BASIC 2-program från ABC 800 till en IBM PC och få det att fungera när man har språket BASIC 2 även på denna. Men genom skillnaderna i standard för åäö mellan ABC-datorn och IBM-datorn får man en rad problem, som måste lösas. Genom tangentbordskodernas

olika utformning skärmmarkörens olika lagringsplats i minnet uppstår ytterligare problem. Det är dock avsevärt mindre arbete att föra över ett program på detta sätt än om man samtidigt måste föra över det till ett annat språk. Man känner sig mera hemma och kan sitt gamla språk.

En nackdel med en övergång till IBM PC tycker jag är - förutom det extratrassel det ger i programmeringen - de restriktioner man måste ålägga sig beträffande åäö, främst att man inte får använda åäö i filnamn. Det är ett bidrag till styrning mot en likriktning, som jag tycker icke är önskvärd.

PO

Läs mera:

ABC-bladet nr 4, 1983, sid 12.
(rad 1900 i RINFLEX förklarad)

Anm. I datoruttrycken ovan/nedan har utelämnats dollar/sol-tecknet, som betecknar strängvariabel. Det har bara ersatts med mellanslag.

+ + + + +

Nya/ändrade programrader i RINFLEX för IBM PC:

```
1905 I=INSTR(1,"BIKNRSUTMO",Z) :  
      IF I=0 GOTO 1820
```

```
2212 IF F9 ="å" THEN F9 ="Ä"  
2213 IF F9 ="ä" THEN F9 ="Ä"  
2214 IF F9 ="ö" THEN F9 ="Ö"
```

```
2252 IF J=164 THEN J=132  
2253 IF J=166 THEN J=134  
2254 IF J=174 THEN J=132  
2255 IF J=175 THEN J=134  
2258 IF J=180 THEN J=148  
2259 IF J=185 THEN J=148
```

```
2920 CRT CURLT : ; " " : CRT CURLT  
      : GOTO 2710
```

+ + + + +

NAMNNORMERING ? JAVISST.

Namnnormering har varit föremål för debatt i flera nummer av Släkt-Forskar-Nytt, som utges av DIS. Anledningen till detta är den vigselregistrering, som sker i DIS regi och går under namnet Claes.

Ju mer jag läser om normering desto klarare blir jag över att P O Bergman och jag har olika uppfattningar om vad registret skall användas till. Jag har utgått från att registret skall vara ett sökregister för släktforskare och alltså bör vara så enkelt som möjligt, medan P O, om jag rätt förstått vad han skriver, anser att släktforskaren direkt ur registret skall hämta alla uppgifter om vigseln. Kanske utan att kontrollera sanningshalten. Jag tycker att det är fel att helt frångå släktforskaren besväret att gå till källan och där kontrollera vad som står och ev komplettera med de detaljer, t e diverse svas-siga titulaturer, stavning, ev uppgifter om föräldrar osv. Vad blir det annars för forskning om man bara har att skriva av register.

När jag fick de första proven från Claes insåg jag verkligen vikten av att normera namn. Man får en onödig massa stavningar på praktiskt taget varje namn, vilket naturligtvis bara förvirrar och försvårar för den som skall använda registret. Den som söker utgår troligen helt från en namnnormering.

Var och en som släktforskat en längre tid har kunnat iakttaga hur lynniga präster ibland kan vara. Ena gången skriver man si och andra gången så. Man skiljer inte på Olsson och Olofsson, Olsdr och Olofsdr, Pehr, Pähr, Peter, Petter, namn med eller utan stumt h - det är litet hipp som happ. Även präster är människor som tappat en bokstav ibland, hör illa, ser illa och skriver illa - särskilt många vägrade att pensionera sig utan skulle dö på sin post. För att inte tala om att en del var alkohol-skadade. En präst i Umeå gör alla Birgittor till Brigittor och varje

Elisabet till en Elisabetha. Ändras direkt när en vikarie inträder.

Namnet Vincent har i min egen släktforskning stavats på ett 15-tal olika sätt. När släkten befann sig i Uppland kan man dra slutsatsen att man uttalade namnet på franskt vis, om man ser prästens stavning. Troligen har man försvenskat uttalet när man kom till Västerbotten och nu tror prästen att det är en tyskt namn och skriver Wintze, Wince mm. Så småningom blir det Vincent. Vilken stavning skall man i sådana fall hålla sig till och på vilken stavning söker en kommande forskare? Givetvis på normeringen Vincent.

Beträffande namnformer ställs ju oftast släktforskaren inför ytterligare en fråga. I kyrkböckerna använder ju prästerna både talspraksformer och mera korrekta namnformer, när det gäller förnamn. I dopboken står t e Christina Chatarina, vilket i husförhörslängden blir Stina Cajsa. Vad prästen sedan skriver i vigselboken är högst varierande. Släktforskaren bör givetvis använda dopbokens former på antavla och familjetabell.

I ett nummer av Släkt-Forskar-Nytt tillfrågade DIS tre olika forskare angående namnnormering. De ansåg naturligtvis att man skulle återge namnen in extenso vid excerpering. Men var annat att vänta när dessa förmodligen såg frågan ur forskarsynpunkt och inte hade att ta ställning till ett sökregister. Forskare tar ju ut namnen in extenso, men gör sedan namnnormeringar, när det gäller statistik mm. "Släkt-namn i Umeå" har en namnnormering men tar med olika stavningar av namnet, vilket är en bra lösning. Sammalunda bör släktforskaren göra i sina familjetabeller men på antavlan måste man bestämma sig för en namnnormering.

Christopher von Warnstedt, som är en gammal och kunnig släktforskare, påpekar mycket riktigt i ett inlägg i SFN att det dröjde länge innan vi i Sverige hade en allmänt omfattad rättstavning. Detta framgår ju också med önskvärd tydlig-

het när man läser äldre handlingar. Warnstedt presenterar även iakttagelser, som visar att stavningen är beroende av varifrån prästen kommer. Detta kan vi även märka i Västerbotten, där präster kan få en del bynamn om bakfoten. Man saknar lokal förenk-ring och då kan Ersmark bli Eds-mark t e.

Ska det stora och sannolikt viktiga Claes-projektet kunna ros i land anser jag det nödvändigt att man normerar och förenklar. Man ska alltid tvinga släktforskaren att själv gå till källan och där kontrollera. Registret ska hjälpa forskaren att snabbare komma till källan, Hur många av oss har inte hittat smärre felaktigheter i SVARs register över döda i Umeå lfs. Men SVAR har ju inte heller garanterat att registret är felfritt. Fel gör vi alla. Alltså gå till källan och se själv vad där står.

H Sj

+ + + + +

Ovanstående artikel har varit införd i "Släkten" nr 8 mars 1987, utgiven av Södra Västerbottens Genealogiska Förening i Umeå och återges här med tillstånd av Holger Sjöstedt Umeå. Varmt tack.

GÅ TILL KÄLLAN OCH SE SJÄLV VAD DÄR STÅR

avslutar signaturen H Sj sin artikel om namnnormering och det är också vad som står i varje register, som tas fram i projekt Claes. Dessa register är sekundära källor. Även om antalet fel i dem kan göras litet, så finns där fel, vilket gör att man alltid måste gå till originalet för kontroll. För den skull anser jag inte att man måste vara någon sorts förmyndare för släktforskarna och endast ge så knapphändiga uppgifter i registret att han/hon tvingas av detta skäl gå tillbaka till längden. Något

sådant får inte vara ett motiv för att begränsa registrets fullständighet. Beslutet att gå tillbaka till längden måste alltid vara den enskilde släktforskarens eget ansvar.

Det är riktigt som signaturen påpekar att jag syftar längre med registren än att enbart få en snabb inkörsport till respektive vigsellängd. Dels anser jag man bör ta till vara de möjligheter ny teknik erbjuder. Dels anser jag att när man genomför ett så stort arbete, som en registrering av vigsellängderna, bör man göra registreringen så ordentligt att man inte om ett par år finner att man nog skulle ha gjort på ett annat och utförlikare sätt och då får göra om alltihop. Därför skall man enligt min mening så långt möjligt - utan att detta menligt inverkar på registreringsstakten - ta med alla i längden befintliga för släktforskningen intressanta uppgifter. Av särskilt intresse är därvid uppgifter om nära släkt såsom föräldrar och syskon till kontrahenterna och "möjlig nära släkt", som kan finnas dold bakom vittnen, förmyndare mm. Dessa bör tas med i registren för att underlätta forskningen.

Beträffande namnnormering är det inte bara akademiska forskare, som förordar att sådan ej skall ske vid nedskrift av originaltext. Även mormonerna gör nedskriften så bokstavstroget som möjligt. Orsaken härtill är naturligtvis dels att man vill ha med originalstavningen i publicerade resultat - vilket också signaturen H Sj rekommenderar - men också att man vill undvika felaktiga normeringar. Hur svårt det är att bestämma hur man skall göra en normering framgick klart av Olof Cronbergs anförande på Sänga Säby nyligen, när han gick igenom ett exempel från sitt registerarbete med förnamnen Jon, Joen, Johan, Johannes, Jonas, Hans och alla varianter. Han hade tagit fram antal gånger varje namn förekom och visade olika normeringar och konsekvenserna av dessa. Det var uppenbarligen svårt att bestämma hur en normering skulle göras. Många andra

exempel på dessa svårigheter kan ges både när det gäller personnamn och gårdsnamn. I senare fallet måste man ibland känna bygden och dess gårdar mycket väl för att våga sig på en normering. Jag har själv stött på ett efternamn, som bara med någon bokstav skiljt sig från ett annars vanligt namn. Vid en normering skulle man lätt ha normerat till det vanliga namnet. Hade man gjort detta hade man missat ett särdrag, på vilket man kunde identifiera ett antal personer som samhörande. Det är inte rimligt att lägga på den som registrerar det merarbete det i många fall innebär att normera alla namn samtidigt som registreringen skall genomföras.

Jag tycker därför det är riktigt att registreringen görs så bokstavsriktigt som möjligt. Detta sparar i de flesta fall tid och man undviker de fel som kan komma in vid normering. Har man matat in uppgifterna onormerade finns alltid möjligheten att normera - med datorns hjälp - senare, men har man från början matat in normerade namn måste man gå tillbaka till längden igen om man vill ha de onormerade namnen. Med onormerade namn tar man inte heller ifrån släktforskaren möjligheten att själv ta ställning till vilken normering han vill göra. I ett sammanhang kanske man vill göra normeringen på ett sätt, i ett annat på ett annat sätt. Har man sedan alla uppgifter i en databas kan man lägga normeringen i sökbegreppet.

Normering av namn kan om man så önskar göras i senare bearbetning. Man har då en bättre överblick över samtliga namnformer och har då lättare att bestämma hur normeringen skall göras. Men en sådan normering tar tid att göra och skall man ha med både originalstavning och normerat namn kräver detta ökat sidantal i registren. Jag anser att normeringen är något man kan spara in på om man behöver spara för att ro Claes-projektet i land. Med den storlek vi har på registren idag - vi gör ett regist-

er per församling - är som jag ser det inte avsaknad av namnnormering något större problem. Däremot är det en ytterligare belastning i framställningen av registren om namnen också måste normeras. Det är den tid detta extra moment i framtagningen tar, som jag inte inser nödvändigheten av och är rädd för.

Som signaturen H Sj påpekar bottenar olikheterna ifråga om synen på namnnormering delvis på olika syn på vad man vill åstadkomma med registren. Helt överens är vi om att alla uppgifter i sekundära källor bör kontrolleras mot original. Jag anser att detta bör ske på forskarens ansvar medan signaturen H Sj anser att man skall försöka tvinga forskaren till originalet.

PO

+ + + + +

OM SLÄKTTAVLOR

Många av mina anförvanter känner mitt stora intresse för genealogi och att jag som pensionär är flitig utforskare på amatörnivå av en del av de släkter, från vilka jag räknar min härkomst. I första hand är det väl de anförvanter, som har utsatts för mina frågor om släkterna, som känner till vad jag sysslar med - andra vet väl mindre eller intet därom. Det är inte enbart mitt intresse för släktforskning, som driver mig att lägga ned mycken tid på denna. Jag har dessutom en stark önskan att få lämna information eller sprida kunskap om vad jag i arkiv och genom kontakt med anförvanter har inhämtat om "mina" släkter, så även andra får glädje av detta - nu och i framtiden.

Det är ingen konst att tillfredsställa det första av mina intressen - släktforskningen. Det saknas mängder av uppgifter i mitt arkiv och jag vet att jag kan lägga ner hur mycken tid och arbete som

helst utan att ändå komma till den punkt, då jag är berättigad att säga att nu är det färdigt. Om man som jag dessutom vill göra släktrövisningar, som sträcker sig ända fram i dagens generationer, så sker ju där ständiga förändringar genom att nya ättlingar ser dagens ljus.

När det så gäller min önskan att kunna delge intresserade vad jag vet, så stöter jag på problem. Det största är: vilka är intresserade av mina uppgifter och hur skall jag nå dem? Denna fråga skulle jag ju delvis kunna gå omkring genom att skriva och låta införa uppgifterna, t e i form av släkttavlor, i något genealogiskt uppslagsverk. Där skulle den intresserade själv kunna leta fram dem.

Den vägen är emellertid för mig svårframkomlig av det enkla skälet att jag personligen inte kan ta på mig de kostnader, som den skulle medföra. Finns då någon annan väg för mig att delge den information som jag vet att det föreligger visst önskemål om hos flera anförvanter och även hos andra? Denna artikel utgör ett led i min strävan att finna ett svar på den frågan.

Mitt släktarkiv innehåller idag uppgifter om mer än 5000 individer till vilka jag själv har släktrrelationer. Personerna hör naturligtvis hemma i flera olika släkter. Arkivets uppgifter ger mig möjlighet att sammanställa bl a släkttavlor och antavlor. Med en släkttavla menar jag då en tabellarisk uppställning, som upptar såväl manliga som kvinnliga avkomlingar till en stamfader eller stammoder; en antavla innehåller förfäder på såväl faderns som moderns sida till en bestämd individ. I en antavla kan även redovisas anfäders och -mödrars samtliga barn i varje generation.

Släkttavlor.

Släkten Wellander.

Min farmor var född Wellander och jag kunde för ett år sedan sammanställa en släkttavla för denna

släkt. Det blev ett häfte i A4-format med nära 70 sidor. Jag gick i författning om att trycka det i offset och kunde sedan tillhanda-hålla exemplar till ett självkostnadspris av 130 kr/st. Det föreligger inte motiv för att redan nu skriva en ny släkttavla för den wellanderska släkten.

Släkten Sundelin.

Eftersom jag själv har namnet Sundelin, så var det naturligt att först samla material till en släkttavla för denna släkt. Ett omfattande och givande samarbete med min kusin Birgit Wikström har resulterat i att jag sedan 1984 har kunnat skriva fyra, med tiden alltmer omfattande släkttavlor. Den tredje släkttavlan skrev jag i december 1985. Den omfattade 745 ättlingar till den äldste av oss kände stamfadern för denna släkt. För att täcka en efterfrågan, som då uppstod på denna släkttavla ombesörjde jag vid upprepade tillfällen kopiering av densamma.

I januari i år var det dags för mig att skriva en ny släkttavla för den sundelinska släkten. Jämförd med den ett år gamla släkttavlan blev den senare mer än 25 % större och omfattar nu 952 ättlingar. Med register ryms den på 120 sidor.

Jag har kopierat denna senaste sundelinska släkttavla i några exemplar till ett par anförvanter, men jag bedömer det inte rimligt varken ur kostnads- eller arbetssynpunkt att fortsätta ett mångfaldigande med denna metod. Jag överväger därför tryckning i offset. Infördrad prisuppgift ger vid handen att jag, vid efterfrågan av sammanlagt 50 ex av det 120-sidiga häftet, skulle kunna tillhandahålla det för 180 kr per ex fritt levererat per post. Vid mindre efterfrågan stiger styckekostnaden, så att den vid bara 25 ex uppgår till 328 kr.

Släkten Kock.

Min mor var född Kock. För denna kockska släkt har jag i februari

i år skrivit en släkttavla med det material, som jag hittills har samlat. Den omfattar 291 ättlingar till bryggaren Lars Nilsson (Kock) i Malmö. Till denna släkttavla har jag fogat ett antal mycket enkla biografier över några personer i släkten. Släkttavla och biografier omfattar tillsammans drygt 60 sidor. Offerten för tryckning av denna tavla ger vid handen ett pris av 145 kr/st fritt levererad med post vid en efterfrågan om 50 ex och 265 kr/st vid endast 25 ex.

Släkten Hultman

Min morfars mor var född Hultman i Blekinge. Om denna hultmanska släkt har jag med stor hjälp av några kusiner samlat ett betydande material. Efter några kompletteringar är det dags att skriva en släkttavla Hultman. Jag bedömer att denna släkttavla i omfattning kommer att ligga i samma storleksordning som den kockska.

Släkten Åslund.

Min mormor var född Åslund i Silkeborg i Dalarna. Hennes far, Per, hade antagit namnet Åslund. Hans far hette Abraham Abrahamsson och hade liksom sina förfäder antecknats under patronymikon (Abrahams-son, Andersson, Ersson, Svensson). Jag har samlat ett ganska omfattande material, som kan ligga till grund för en släkttavla för denna släkt från Dalarna.

Antavlor.

Jag har skrivit en del antavlor, i vilka jag som proband har valt individer, som genom äktenskap har förenats med medlem av någon av ovan nämnda släkter, t e

Margareta Kråka, gift 1759 med Nils Eriksson Sundelin. Antavlan omfattar 19 anor i 7 generationer.

Anna Åslund, gift 1885 med Ernst Kock. Antavlan omfattar 61 namn i 8 generationer.

Johanna Gustafva Bjerkén, gift 1812 med Erik Johan Wellander. Antavlan har 240 namn i 16 generationer.

Sara Margareta Wennberg, gift 1777 med Johan Wellander. Antavlan omfattar 11 generationer med 78 anor.

Efter denna långa inledning, så till sakfrågan: Skall jag låta trycka släkttavlor och i så fall i hur stora upplagor? Som jag sagt blir styckepriset på varje häfte beroende av upplagens storlek.

Härmed ställer jag därför frågan om vilka som önskar abonnera på ett eller flera exemplar av de sundelinska, kockska och hultmanska släkttavlor. Jag räknar med att behöva fatta beslut om tryckning eller ej före den 1 maj.

Åke Sundelin

adress: Åkerbyvägen 242, S-183 35 Täby. Tfn 08-768 73 54.

* * * * *

Jag tror det är många som har samma problem som Åke Sundelin. Skall föreningen försöka hjälpa till här med en serie av släktböcker?

Red

* * * * *

PROJEKT CLAES

Projekt Claes går vidare. Tolv församlingar har nu hunnit så långt att de är helt färdiga eller färdiga att tryckas. Det är

församling notiser rader

Östra Skrukeby	1425	4455
Lillkyrka	371	1145
Silvberg	609	1889
Backa	202	606
Säve	487	1465
Lungsund	1840	6168
Gräsmark	1822	5570
Bjurkärn	1775	5371
Färila	2120	8169
Vist	2480	9115
Öjaby	413	1408
Marbäck	1225	4044

Summa 14769 49405

Många ytterligare är på gång och jag återkommer med en lista till nästa nummer av SFN. Jag vill här bara också visa vilket innehåll det f n är i registren genom att som exempel visa innehållsförteckningen i det senast utkomna registret, vilket gäller Vist församling i Östergötland:

Register till Vist vigsel-
längder 1640-1863 (förord)
Några uppgifter om Vist
församling
Något om Vist vigsellängder

Vigselregister, Vist sid 1

Sammanställning av	
efternamn	sid 179
dubbla efternamn	sid 185
gårdsnamn	sid 186
antal vigslar per år	sid 192

Övrigt.

Brudens föräldrar	sid 194
Brudgummens far	sid 222
Giftmän	sid 223
Övriga uppgifter	sid 231

Hjälpregister

Vigslar årsvis - mannens	
namn	sid 237
Vigslar gårdsvis	sid 262

Totalt omfattar registret 299 sidor vartill kommer 8 sidor med inledande text. Registret kostar

150 kr och vi hoppas att många är intresserade och vill köpa det. De övriga ovan nämnda registren som ännu inte kommit ut kommer under närmaste månaderna. Härutöver pågår inmatningsarbete, det är redan ett ganska stort material vi har fått och nu håller på att mata in.

PO

+ + + + +

VIGSELREGISTER TILL SALU

ÖSTERGÖTLAND

1. Östra Skrukeby 1635-1860	100 kr
2. Lillkyrka 1667-1860	50 kr
3. Vist 1640-1863	150 kr

Dalarna

1. Silvberg	50 kr

Dalsland

1. Fröskog 1703-1860	50 kr
2. Ånimskog 1711-1860	75 kr
3. Tösse-Tydje 1688-1860	100 kr
4. Dals Ed 1706-1861	100 kr
5. Töftedal 1706-1861	50 kr
6. Gesäter 1707-1861	50 kr
7. Håbol 1688-1861	75 kr
8. Skållerud 1761-1860	75 kr

Skriv till sekr i DIS och beställ.
Porto tillkommer.

+ + + + +

ALMANACKA 1600 - 1999

Sam Blixt har tagit fram en almanacka där samtliga söndagar och de nio vanligaste helgdagarna finns - totalt ca 62 dagar per år. För varje år finns en sida där man på varje rad direkt kan avläsa datum samt söndagens eller helgdagens latinska och svenska namn.

Almanackan omfattar 404 sidor i A5-format. Pris 80 kr + 25 kr för frakt och expeditionskostnad. Skriv till Sam Blixt Tällskärsgränd 7, 572 00 Oskarshamn. Tfn 0491-151 28.

+ + + + +

PRESSGRANNAR.

Inga nya medlemsblad har dykt upp den här gången.

ALIR-ANOR nr 4 1986 förmedlar julkhälsning från Bishop Hill. Lars-Erik Almqvist skriver om projekt Claes och berättar bl a att han hittat en försvunnen släkting i Östra-Skrukeby - registret. Han drar slutsatsen att dessa Claesböcker "kommer att vara till en stor, värdefull hjälp vid släktforskning framför allt pga att innehållet i vigselböckerna är renskrivet och sorterat på namn och by. Självt har han tagit sig an Hanebo socken och avslutar med meningen: "Hjälp till att underlätta sökandet efter våra förfäder, så att vår historia kan bli tillgänglig för gemene man även på lokalnivå". Föreningsträffar, förberedelse för 10-årsjubileet 1987 mm upptar i övrigt medlemsbladet.

I ANBLADET nr 24, november 1986 ger Ingegerd Ohlsson ett utdrag ur boken Hassela-finnar av Rickard Gothe och publicerar en släkttavla med en rak linje från Anders Pedersson f ca 1540 - vars son Peder Andersson var en av Hassela-finnarna - till Anders Olov Falk, f 1866 och sedan alla ättlingarna till dennes sju barn. Urban Johansson har grävt i domböckerna och berättar om ett rättsfall i Frötuna. Nils Sundelius skriver om slakten Knoge i Lyhundra härad, Monica Johansson fortsätter sin serie om svenska kungar - från Vasa till Bernadotte.

ANNO DOMINI nr 9 december 1986 inleds med en nyårssång till Norborna från 1880. Bertil Davidsson refererar ett föredrag av Maj Britt Nergård om valloner och visar bl a en karta med bruk med vallonska masmästare och en ättartavla till Anthoine le Mineur och till Niclas Hindeross. I den senare finns ättlingar till Johan Bark f 1677. Han pekar bl a på namnförändringar - Pier le Moine blev t e Per Löväng i kyrkoboken. En berättelse från 1891 om julfirande i en bärghmans-

gård på 1830-talet av Erik Bore återges.

I ANROPET nr 4 1986 skriver K A Rabén om Kungliga Biblioteket med underrubriken fint för släktforskare. Anders Winroth ger en läsövning och utgår därvid från ett brev från 1636 i Riksarkivets typographica - samling.

I ANROPET nr 1 1987 skriver Leif Gidlöf om marknadsföring av Stockholm som arkivstad. Christopher von Warnstedt anmäler en tysk bok om släkten Lambsdorff, vilken för oss har intresse för släktforskning rörande de baltiska staterna, dels genom att den ger en aktuell litteraturförteckning och dels genom att den kompletterar den baltiska adelns ättartavlor. Gunilla Bergwall ger en läsövning med utgångspunkt från ett fall i Sidensjö dombok 1687.

I DATATEKNIK FÖR SLÄKTFORSKNING nr 3 1986 skriver Riitta Sarkamä om förteckningar och kartotek i landsarkivet i Vasa. Liisa Korkonen skriver om erfarenheter av släktforskningsprogrammet Family Roots och ger utskriftsexempel. Artiklarna är på finska med svensk sammanfattning.

HEMBYGDSJOURNALEN nr 31 november 1986 berättar bl a att släktforskarklubben skall ha möte 21 januari.

I HÄLLEFORS SLÄKTFORSKARKLUBB medlemsblad nr 1 1987 skriver Lars-Olof Herou om Hällefors förste bebyggare, en finne, Simon, som 1590 tog upp ett nybygge vid sjön Sång-en. Carin Widén berättar om sin mf mm mf f, anklagad för falskmynteri år 1699. Pehr Ahlén skriver om en instruktion från 1910 för elever vid Hammarens kraftstation. Sist fortsätter följetongen om Hällefors bruks järnvägar.

I JIS-NYTT nr 27 september 1986 återger Alva Sundgren berättelsen om en stockholmsresa per tåg 1896,

skriven av hennes morfar Jöns Söder. Gerald Enckell skriver om nybygget i Långåskans. Erik J Bergström skriver om Erik Janssare i Långa. Projekt Claes anmäls.

I JIS-NYTT nr 28 fortsätter artikeln om stockholmsresan 1896.

KGF-NYTT nr 16 januari 1987 innehåller efterlysningar mm.

I MGF-NYTT nr 4 1986 skriver som jag en släktforskare Moniqa Haraldsson hur hon efter att ha vandrat tillbaka i generationerna börjat leta efter idag levande släktingar, vilket lett fram till att släktträffar ordnats. I övrigt rapport från årsmötet, referat från ett föredrag om sjukdomsnamn mm.

I MGF-NYTT nr 1 1987 skriver Rolf Lusth under rubriken jag en släktforskare hur han huvudsakligen genom litteraturstudier funnit att två släkter Lusth var samma släkt. Genom att det fanns så mycket tryckt litteratur tog det över sex år innan han första gången behövde sätta sin fot på ett arkiv. Det blev då arkivet i Östersund och "dess fantastiska register". Föreningen anskaffar successivt de mikrokort som framställs med Medelpads kyrkoarkivalier, register och genealogiska utredningar. För dessa inköp har man en fond, till vilken man vädjar om bidrag. En avskrift om rödsot ur en almanacka för år 1813, insänd av Göta Öhman redovisas. Kulturmagasinet med Medelpadsarkiv öppnade den 29 november - adress 851 96 Sundsvall.

ROTEN nr 16 december 1986 tar upp Skelleftebor i polisväsendets tjänst - Olle Westermark skriver - samt emigration - Mona Pertoft skriver om amerikabrev och Stig-Henrik Viklund ställer frågan om emigrationsforskning är något för Västerbottningar. Rolf Granstrand skriver om "Västerbottningar ockuperar Bornholm" (1658).

SKÅNE GENEALOGEN 1987 omfattar 30 sidor med intressant innehåll. Med anledning av jubileet kommer endast ett nummer i år. Det andra ersätts av en jubileumsskrift. Guno Haskå inleder med bildandet av föreningen för 50 år sedan. Torsten Levenstam skriver om Hembygds- och släktforskning i samarbete och Erik Berg om en olycklig händelse i Skanör år 1703. En förteckning över SVARS mikrofiche för Skåne jämte innehållsförteckningar till mantalslängder för dåvarande Malmöhus län för 1663, 1672 och 1691 avslutar.

SLÄKTBITEN nr 1 1987 har en artikel om svedjefinnarna av Roland Christiansson. Signaturen E A skriver om hur byarna styrdes 1758. Göran Malm skriver om hur svenska släktingar till en svensk-amerikan spårats och en släktträff ordnats. Bollnäs historia tas upp av en skribent. Föreningen har nu flyttat in på RIA-gården.

I SLÄKTEN nr 8 mars 1987 tar signaturen H Sj upp namnnormering i anledning av den diskussion som förts i SFN om namnnormering i projekt Claes och förordar normering. Han tycker att registret enbart skall ha funktionen att snabbt leda släktforskaren till källan och att släktforskaren skall tvingas att själv gå till källan för att där inhämta ev kompletterande uppgifter om t ex föräldrar. Mot denna bakgrund anser han att namnen skall vara normerade i registret för att man snabbt skall hitta ett namn. Daniel Brömster tar upp små skönhetsfläckar i Ossian Egerbladhs arbete "Degerfors - 1700-talets kolonisation. I övrigt rapport från årsmötet mm.

I SLÄKTFORSKAREN nr 21 1986 berättar Kjell Sjöberg om Petrus Olai Arborelius. Anders Winroth tar upp till granskning en uppgift i medlemsbladet (nr 16), enligt vilken en man på 1500-talet skulle varit gift med sin fars halvsysster, vilket Winroth anser omöjligt.

I SLÄKTFORSKAREN nr 22 1987 berättar Nils Holmdal om ristningar och smiden från finnmarken. Ur domboken har av Inga Larsson hämtats en tragisk händelse på 1700-talet. Innehållsförteckning för nummer 11-20 ges. Läsövning avslutar.

I SLÄKT-POSTEN nr 1 1987 recenserar en hembygdsbok om Solberga skriven av Willy Gustafsson. En träff med de som forskar i Fröde-ryds socken har ägt rum.

SLÄKTSPEJAREN nr 8 november 1986 tar upp husgeråden i de gamla köken, sjukdomar och den fattiges enda kost. I en artikel tas upp vad Lettlands centrala historiska arkiv innehåller från svensktiden 1600-1710. Artikelförfattaren berättar att man i arkivets forskarsal finner forskare inte bara från Lettland utan även från västländer som England, Västtyskland, USA m fl. Har han själv varit där eller varifrån kommer uppgifterna?

SLÄKTSPEJAREN nr 1 januari 1987 återger två berättelser ur Sigrid Heinrichs bok om Österbotten från 1909 med titlarna Bjäran och Blåkullajänor - berättelser om trollyg. En artikel finns också om skråväsendet.

SLÄKTSPEJAREN nr 2 februari 1987 redovisar släkten Widd i Kovjoki i 27 tabeller. Berättelser om säl-skytte, ett slagsmål i samband med dans som fick sin epilog vid rätten år 1890 mm finns också.

I SLÄKTTAVLAN nr 6 december 1986 berättar Barbro Lunsjö om vad en anbyttardag är och hur den går till. Man samlas runt ett antal bord, ett bord för varje härad, som är aktuellt. Varje deltagare har nummer och namn på bröstet. På väggarna sitter häradstavlor med under-rubriker - ortsnamn. Under varje sådant namn finns nummer på de forskare som forskar just där. Det gäller då att jämföra med sina egna intressen, anteckna de nummer som står på tavlorna och sedan ge

sig ut och spana in forskaren med intressant nummer och se om han/hon har någon uppgift som kan föra den egna forskningen framåt. Efter ett tag går man över till efterlysningar av personer. Ingrid Nilsson från Trelleborg har varit organisatör för dessa anbytarträffar och hon har nu hunnit igenom alla härader i Skåne. Åke Kjellqvist berättar sedan om författaren Johan Klang från Hanöbukten, f 1885 och Yngve Mathson fortsätter att berätta om vad faster Mathildas lönnfack kunde berätta. Lars-Erik Nilsson redovisar gravstensinventering på Flackarps ödekyrkogård och berättar om ett skilsmässomål från 1690-talet.

I SLÄTTFORSKAREN nr 1 1987 tar oss Georg Bengtsson med på en rundtur i Vemmenhögns härad och Börje Gunnarsson ger en analys av dopnamnsfrekvensen i Lilla Beddinge socken 1681-1705. Elna/Ellina, Hanna och Sissa är de vanligaste på spinnsidan och Per, Karl och Jöns på manssidan. Irene Kämpe redovisar sin farfars mor anor och Birgitta Nilsson lämnar tillägg till sin farmors mormors anor. Christian Slågrup berättar om Klörrup och dess storhetstid. Börje Zander skriver om Södra Virestad. Berith och Hans Fridh har gjort register till Oxie härads boupteckningar 1690-1720, vilket redovisas. Arvslåtaren, arvtagarna och förmyndarna är medtagna. Registret är uppställt med gård som första sorteringsgrund. Medlemsförteckning avslutar. Medlemsbladet vittnar om en stor aktivitet i föreningen.

SÖDERTÄLJE-PROBANDEN nr 67, 68, 69 och 70 har kommit. Man finner bl a att det finns en diskussionsklubb om släktforskning som samlas i ankällaren. En släktforskares dagbok skriven av Ulf Berggren, medlemsmatrikel mm återfinns också.

VGF-KONTAKT februari 1987 tar upp föreningsangelägenheter.

VSBF nr 9 november 1986 tar under rubriken pressgrannar upp SFN nr 24 och uppehåller sig särskilt vid artikeln om Englands äldsta jordebok. Birger Sundqvist skriver om hemmanet Kieurkall i Terjärv.

I VSBF nr 1 1987 fortsätter serien om rikssvenskar i Finland med sjunde avsnittet, som tar upp vargeringskarlen Lars Eriksson Glader, f 1762 i "Vesterg." (Västergötland?). I övrigt recensioner, medlemsförteckning mm.

I VSBF nr 2, februari 1987 skriver signaturen G N om föreningens årsmöte, signaturen ThA fortsätter med rikssvenskar i Finland, Evald Lager skriver om Agnesbäck och red anmäler skrifter.

I VSBF nr 3, mars 1987 anmäls att föreningen kommer att ge ut en avskrift av en förteckning över kollektmedel utdelade till finländska flyktingar i Härnösands stift 1717-1722. En avskrift av en flyktingförteckning publicerad 1887 från Båldnäs kontrakt i Hälsingland redovisas. ThA skriver om Tavastlänningar i Österbotten på 1700-talet. Red skriver om att "Uppsatser" nr VIII skall komma i mars och bl a innehåller Ingermaländska släkten Koljo under 400 år.

VSGF-bladet nr 4 1986 är jubileumsnummer 1946-1986 och innehåller en återblick över föreningsverksamheten.

VSGF-bladet nr 1 1987 innehåller bl a en redogörelse från kongressen för genealogi och heraldik i Lissabon 7-14 september 1986 med föredrag, utflykter och bankett med smoking. Utdraget ur födelseboken för Londonsvenskar fortsätter med åren 1759-1768.

I Nytt från VÄRMLANDS släktforskarförening 1987:1 tar Ingvar Dahl såsom projektansvarig inom föreningen upp projekt Claes och berättar om projektet och vilka försam-

lingar, som är på gång och uppmanar medlemmar att anmäla sig för registrering av ytterligare församlingar. Han vill gärna försöka få hela härader täckta. Den 19 juli kommer ett möte att äga rum i Löfåsen, Sunne då Suhoinenättlingar skall träffas och ev bilda en släktförening. Dombok för Fryksdals härad 1602-1700 beräknas komma ut i april. Den säljes av Östra Emterviks Hembygdsförening för 195 kr. I Övrigt verksamhetsberättelse och medlemsförteckning.

I VÄSTGÖTAGENEALOGEN nr 2 november 1986 berättar under rubriken Forskarporträttet Erik Andersson från Ekby socken om sin släktforskning. Sven Granander skriver om vad mantalslängder och domböcker berättar om Helge-släkten från Lena by. Lilian Andersson skriver om emigrantdagen i Borås den 5 april 1986. Herbert Johansson skriver om VGF fem år och Gunnar Ahlberger om Marks härads släktforskarförening.

I ÄTT OCH BYGD nr 14 december 1986 berättar Anders Sandström om en glasstöld på Långvikens Glasbruk år 1804 och Ingegerd Westerlund om Piteå stads kyrka 300 år. Släktforskarförteckningen skall revideras. Oscar Dahlbäck fortsätter sin släktröniker.

I ÄTT OCH BYGD nr 15 februari 1987 skriver Carina Bäckström om Gästgiveri och skjutshällsväsendet och Olof Andersson om Pitea-delen av Bureätten.

I ÄTTLINGEN nr 3 1986 redovisar Birgitta Persson ett utdrag ur Mariestads död- och begravningsbok från 1797-1818. Lars Ericson skriver om krigsfångarnas och soldatänkornas uppvaktning i Skara år 1661.

+ + + + +

Detta nummer är färdigskrivet med ABC 80 på diskett 1987-03-28.

SLÄKT-FORSKAR-NYTT nr 25 april 1987.

Organ för föreningen för datorhjälp i släktforskningen, DIS, Linköping. Redaktör, producent och ansvarig utgivare: P O Bergman, Sturefors distrib: Roland Karlsson, Lingham

MEDLEMSAVGIFTEN I DIS

är för 1987 kr 70. Avgiften betalas på föreningens postgiro 14033-5. Institutioner och liknande, som vill prenumerera betalar 70 kr för SFN för 1987.

Våra danska, norska och finländska vänner uppmanas använda postgiro.

FÖRENINGENS STYRELSE

Ordf: Rune Stalefors
sekr: PO Bergman
kassör: Sture Bjelkåker
övr ledamöter: Björn Johansson
Lars Blomberg
Bo Wistrand

FÖRENINGENS ADRESS:

DIS c/o Bergman, Hjortronvägen 89, S-590 54 Sturefors. Tfn 013-52693.

I fråga om datorprogram:

ABC- datorer, CP/M samt andra icke IBM PC-datorer - Lars Blomberg, Årenprisivägen 111, S 590 62 Lingham. Tfn 013-70458.

IBM PC-kompatibla datorer - Björn Johansson, Vidingsjögatan 4, 582 67 Linköping. Tfn 013-158831.

Projekt Claes - alla frågor besvaras av sekreteraren.

Ordf adress: Rune Stalefors, Sländestigen 11, S 582 58 Linköping. Tfn 013-153026.

I medlemsärenden - kassören Sture Bjelkåker, Hässlegatan 5, 58267 Linköping, tfn 013-150902.

FÖRENINGSLOKALEN

är belägen Sandgatan 10, Linköping Telefon 013-149043. Vi är där ibland på onsdagskvällar.

SLÅ VAKT OM DIS.

NYA MEDLEMMAR.

- 592 Håkan Zellin Åkers Styckebruk
593 Björn Edman Göteborg
594 Carl Arnlind Stockholm
595 Göran Elofsson Ingatorp
596 Bengt A Bengtsson Örebro
597 Annie Persson Kungsängen
598 Sven Johansson Halmstad
599 Gunnar Runnefelt Norsborg
600 Niki Bratson Gryt
601 Bengta Källström Umeå
602 Kurt Edforss Perstorp
603 Katarina Hammar Torsåker
604 Gunnar Manners Värmdö
605 Leif Olofsson Sundbyberg
606 Erik Wallberg Nacka
607 P S B Wallner Varberg
608 Christer Siverud Kalmar
609 Tage Jacobsen Boden
610 Mauritz Sundberg Motala
611 Leif Norrman Malmö
612 Birger Fahlén Långsele
613 Lena Holmer Lidingö
614 Bo Sundberg Huddinge
615 Jörgen Johansson Borås
616 Roland Sjödahl Visby
617 Stig Johansson Göteborg
618 Gunborg Wänge Malmö
619 Janet Werngren Lund
620 Börje Sjöberg Gnesta
621 Irma Svensson Köping
622 Lars-Åke Stenemo Jönköping
623 Åke Johansson Malmö
624 Niels-Terje Valenkanph Bålsta
625 Annika Nyström Helsingfors
626 Heimo Outula Forssa, Finland
627 Villy Jacobsen Fredriksberg,
Danmark
628 Ellert Peterson Mantorp
629 Sven O Franzen Tranås
630 Ragnar Jonsell Vänersborg
631 Tryggve Ridderberg Frösön
632 Svante Kjellberg Linköping
634 P Å Borssen Rättvik
635 Eric Andersson Varberg
636 Christian Höeg Lidingö
637 Roger Magnusson Falun
638 Lennart Karlsson Åby
639 Lizzy Nordlund Gnesta
640 Karl-Göran Eriksson Uppsala
642 Erik Nordström Oxelösund
643 Hans-Erik Rasmussen Köpenhamn
644 Bengt Rydh Mölndal
645 Ann-Chatrin Bergström Nora
646 Agne Fredriksson Järfälla
647 Eina Lundgren Borås
648 Sven Lundin Hörby
649 Ossian Persson Landskrona
650 Birgit Jönsson Trelleborg
651 Sieja Bergmark Spånga
652 Östen Agnulf Göteborg
653 Sven Jönsson Långhem
654 Lars Nilsson Farsta
655 Eva Önnemar Smedjebacken
656 Göthe Persson Lomma
657 Birgitta Persson Landskrona
658 Margret Persson Sundsvall
659 Ingmar Lönnbom Karlskrona
660 Lars-Erik Almberg Farsta
661 Wulfila Enkler Gislaved
662 Lisbeth Lundberg Öjebyn
663 Karl-Axel Sundin Köping
664 Annette Bengtsson Björketorp
665 Anders Björk Nynäshamn
666 A. Ahlqvist Göteborg
667 Bo Dahllöf Lidingö
668 Lennart Hesselvik Helsingör
669 Gösta Höglund Nyköping
670 Per A Karlsson Mjölby
671 Wilhelm Faerden Oslo
672 Margaretha Rehnberg Karlsborg
673 Sigurd Nygren Umeå
674 Kerstin Jeppsson Malmö
675 Mona Brandt Lidhult
676 Knut Hof Varberg
677 Björn Rung Partille
678 Olof Eisen Spånga
679 Karin Olofsson Hisings Backa
680 Sture Eriksson Örebro
681 Stig Rådahl Stockholm
682 Folke Linden Vreta Kloster
684 Bertil Hagenbrant Ed
685 Peter Lilliecrona Västra Frö-
lunda
686 S E Nätell Täby
687 Nils Bildsten Huddinge
688 Åke Cederberg Hortlax
689 Bo Olsson Källered
690 Hans Nilsson Halmstad
691 Anna-Greta Stenholm Jönköping
692 Lars-Erik Hansson Västerås
693 B M Andersson Eskilstuna
694 Bert Berter Värnamo
695 Erik Norlinder Malmö
696 Lennart Appelgren Borensberg
697 Sigvard Josefsson Norsborg
698 Björn Molin Göteborg
699 Monica Carlberg Rönninge
700 Egil Torp Lidingö
701 Daniel Deimert Odensbacken
702 Sten Östlund Leksand
703 Lisbeth Carlsson Bålsta
704 Åke Sundling Uppsala
705 Lennart Gustavsson Säffle
706 Jonas Qvarnström Partille
707 Gunnar Jonsson Säffle
641 Adler-Ridderbergs släktkrönika
Mattmar
683 Näsströmska släktföreningen
Stocksund
708 Säffle Bibliotek, Säffle
Alla Varmt Välkomna.

VAR MED OCH FÖRNYA SVENSK SLÄKTFORSKNING.

De viktigaste böckerna i all släktforskning är kyrkböckerna med sina födelse-, vigsel- och döduppgifter. Huvuddelen av all forskning i dessa källor bedrivs idag genom att varje släktforskare söker direkt i längderna efter önskade personer. Endast i mycket liten utsträckning används personregister. Vi i DIS anser att användning av personregister så väsentligt skulle förbättra möjligheterna till släktforskning att man skulle kunna tala om en förnyelse av släktforskningen. Man skulle inte bara få personerna ordnade i alfabetisk ordning församlingsvis utan även få uppgifterna renskrivna och lättlästa och därigenom eliminera alla svårigheter med den gamla tyska skrivstilen och bleknad skrift. Detta skulle göra att man lättare och snabbare kan ta sig igenom det led i släktforskningen som genomgång av kyrkböckerna innebär och snabbare kan komma över i andra spännande källor såsom domböcker, jordeböcker och annat. Det innebär också att man kommer ett steg närmare dataålderns möjligheter att söka i databaser med kyrkboksuppgifter.

Föreningen DIS har tagit ett första steg i riktning mot denna förnyelse genom sitt projekt CLAES, som innebär framtagning av register till vigsellängder. Arbetet har påbörjats och det första färdiga registret blev Östra Skrukeby i Östergötland och omfattar tiden 1635-1860. Registren är i bokform, varför ingen apparat behövs för att läsa dem. Man kan ha dem bekvämt tillgängliga i bokhyllan. Landskapsvisa serier vigselregister planeras.

För att kunna genomföra projekt CLAES är det nödvändigt med hjälp från landets släktforskare att läsa och skriva ner uppgifterna i de olika församlingarnas vigsellängder fram till 1860. Vi här i Linköping skall sedan se till att de nedskrivna uppgifterna blir överförda till register, som kan spridas till alla intresserade såväl släktforskarföreningar och enskilda som bibliotek och arkiv. Vi anser det lika viktigt att registren sprids och inte bara finns på en plats, t. e. ett arkiv, som att de tas fram. Registren skall finnas där släktforskarna finns.

Känn efter om Du inte skulle vilja vara med och lämna Ditt bidrag genom att gå igenom "Din" församlings vigsellängder från början och fram till 1860 och på papper skriva ner vigseluppgifterna och sedan skicka in detta till DIS. Vi kan erbjuda Dig ett eget exemplar av registret, när det blir färdigt. Tag kontakt med mig för närmare information. Jag är sekreterare i DIS och projektledare för projekt CLAES.

P O Bergman

adress: Hjortronvägen 89
590 54 Sturefors.

UR INNEHÄLLET

Första nordiska symposiet	sid 4
Förutsättningar för släktforskning i Finland av Manu Herna	sid 6
Tankar vid min DIS-dator av Göran Tengné	sid 11
DIS programutvecklingspolicy av Lbg och Björn	sid 12
Äventyr i programmering	sid 14
Namnnormering ? Javisst. av H Sj	sid 17
Om släkttavlor av Åke Sundelin	sid 20
Projekt Claes	sid 22
Pressgrannar	sid 23

VAD ÄR DIS ?

DIS är en självständig, rikstäckande förening för släktforskare. Den bildades 1980 och har sitt säte i Linköping. Föreningens motto är släktforskning i tiden". Föreningen tar upp allmänna släktforskningsfrågor. Särskilt inriktas verksamheten på hur man kan använda det moderna och effektiva hjälpmedlet datorn i släktforskningen. Medlemsbladet "Släkt-Forskar-Nytt" ges ut med fyra nummer om året. Det innehåller både frågor om datorns användning i släktforskningen och allmänna släktforskarfrågor med bevakning av vad som sker både här hemma och i utlandet. En skriftserie är påbörjad. Landskapsvisa serier med register till vigsellängder ges ut. Föreningen har 1984 års International Genealogical Index (IGI) gällande Sverige.

Föreningens syfte är enligt stadgarna att undersöka och utveckla möjligheter att utnyttja datorhjälp i släktforskningen och sprida kunskap härom samt i övrigt stimulera svensk släktforskning.

DIS har tagit fram och tillhandahåller program för släktforskningen till hemdatorerna i Luxors ABC 80/800 serie, Step One samt alla IBM PC-kompatibla datorer. Program finns till vissa CP/M-system (Microbee), skrivna i Turbo-Pascal. Programpaketet DISGEN ger möjlighet att hantera insamlade släktuppgifter, ta fram och skriva ut an- och släkttavlor med register och tidsdiagram mm. Programpaketet DISREG ger möjlighet att registrera personuppgifter i arkivalier mm och ta fram önskade register.

DIS har igång ett projekt för framtagning av register till landets vigselböcker kallat projekt Claes.

DIS ordnar kurser för DISGEN- och DISREG-användare. I Linköping finns klubblokal.

Medlemsavgiften för 1987 är kr 70, som kan sättas in på föreningens postgiro-konto nr 14033-5, Linköping.

DIS - Föreningen för datorhjälp i Släktforskningen
Adress: Hjortronvägen 89, 590 54 Sturefors, Sverige.